

JUSTITSMINISTERIET

Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 21. december 2020
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Karen Brøgger Nielsen
Sagsnr.: 2020-0030-5239
Dok.: 1748005

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 331 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. december 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V).

Nick Hækkerup

/

Mette Kjølby Miller-Harris

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 331 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren præcisere sin besvarelse af REU alm. del – spørgsmål 168, sidste afsnit, herunder om en udlænding, der her i landet eksempelvis måtte blive dømt for grov skattesvindel kan forventes prøveløsladt til udvisning efter halvdelen af den idømte straf, idet spørgsmålet bedes besvaret ud fra den forudsætning, at de i besvarelsen anførte ”tilrådelighedshindringer” ikke er til stede, og vil ministeren præcisere om kriminalitetens omfang er uden betydning, og er det uden betydning om den prøveløsladte efter udrejse kommer til at afsone reststraffen i hjemlandet?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”1. Som nævnt i justitsministerens besvarelse af 25. november 2020 af spørgsmål nr. 168 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg er det bl.a. en forudsætning for prøveløsladelse af udvisningsdømte udlændinge efter afsoning af halvdelen af straffen, at prøveløsladelse ikke må skønnes utilrådelig.

Det betyder, at der ikke må være en væsentlig risiko for recidiv til ikke-bagatelagtig kriminalitet, som ikke formodes at kunne begrænses ved tilsyn og eventuelle særvilkår. Om kriminaliteten kan betragtes som bagatelagtig beror på en konkret vurdering. I denne vurdering indgår kriminalitetens art, tidligere kriminalitet og den indsatte personlige forhold. Længden af den straf, som kan idømmes, vil ikke i sig selv være afgørende for, om kriminaliteten kan betragtes som bagatelagtig, men vil sammen med kriminalitetens art være et moment, der indgår i vurderingen.

Kriminalitetens art, altså hvilken type kriminalitet den pågældende er dømt for, vil som anført ovenfor indgå som et moment i utilrådelighedsvurderingen. Kriminalitetens art vil således have en vis betydning for bedømmelsen af risikoen for ny kriminalitet. Risikoen for tilbagefald til personfarlig kriminalitet vil med større vægt tale mod prøveløsladelse end risiko for tilbagefald til (ikke professionel) berigelseskriminalitet. Kriminalitetens art og grovhed (omfang) er dog ikke et moment, som kan stå alene og som i sig selv vil føre til, at der altid skal meddeles afslag på prøveløsladelse. Det er således ikke efter de gældende regler om prøveløsladelse i medfør af straffelovens § 38, stk. 1 og 2, forudsat, at visse kriminalitetsformer medfører, at der alene af den grund vil skulle meddeles afslag på prøveløsladelse.

Afgørelsen om prøveløsladelse skal, når sagen er tilstrækkeligt oplyst, træffes ud fra en samlet afvejning af alle omstændigheder, som taler enten for eller imod prøveløsladelse. Ved denne vurdering skal der i alle tilfælde foretages en konkret og aktuel utilrådelighedsvurdering, hvor der skal tages stilling til, hvor stor vægt de forskellige omstændigheder skal tillægges i den aktuelle sag. Der er således ikke mulighed for at fastlægge, at visse momenter altid vil føre til, at prøveløsladelse enten meddeles eller nægtes. Dette betyder således, at en sag om prøveløsladelse af en udlænding, der her i landet er dømt for grov skattesvind, på baggrund af den nævnte samlede vurdering godt vil kunne resultere i, at den pågældende meddeles tilladelse til prøveløsladelse.

2. For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt det er uden betydning, om den prøveløsladte efter udrejse kommer til at afsone reststraffen i hjemlandet, bemærkes, at i de tilfælde, hvor der træffes afgørelse om tilladelse til prøveløsladelse i medfør af straffelovens § 38, stk. 2, efter udståelse af halvdelen af straffen, og udlændingen herefter prøveløslades og udvises af Danmark, vil der ikke restere en straf at overføre til fortsat afsoning i hjemlandet, da straffen anses for udstået med prøveløsladelsen under nogle nærmere angivne betingelser.”

Justitsministeriet kan oplyse, at i situationer, hvor der allerede er rejst en sag om overførsel til hjemlandet, når den pågældende udvisningsdømte prøveløslades, tilbagekaldes anmodningen om overførsel, hvorefter sagen lukkes.